

28 april 2019

Andlig Förnyelse

Åtta principer från Profeten Samuels tid

Predikan i Betelkyrkan Jönåker

Hela Israels hus suckade efter HERREN (1 Sam 7:2)

Bibeltext

Från den dag då arken fick sin plats i Kirjat-Jearim gick en lång tid, tjugo år. Hela Israels hus suckade efter HERREN. Men Samuel sade till alla israeliterna: "Om ni av hela ert hjärta vill vända om till HERREN, så skaffa bort ifrån er de främmande gudarna och astarterna och vänd era hjärtan till HERREN och tjäna endast honom, så skall han rädda er från filisteernas hand." Då skaffade Israels barn bort baalerna och astarterna och tjänade endast HERREN. Sedan sade Samuel: "Saml hela Israel till Mispa, så skall jag be till HERREN för er." Då samlades de i Mispa och öste upp vatten och hällde ut det inför HERREN och fastade den dagen och sade: "Vi har syndat mot HERREN." Och Samuel dömde Israels barn i Mispa.

När filisteerna hörde att Israels barn hade samlats i Mispa, drog filisteernas furstar upp mot Israel. Israeliterna fick höra detta och blev förskräckta för filisteerna. Israels barn sade till Samuel: "Upphör inte att ropa till HERREN, vår Gud, för oss, så att han räddar oss från filisteernas hand." Då tog Samuel ett dilamm och offrade det som ett helt brännoffer åt HERREN. Samuel ropade till HERREN för Israel och HERREN bönhörde honom. Medan Samuel offrade brännoffret ryckte filisteerna fram till strid mot Israel. Men HERREN lät ett starkt åskväder dundra över filisteerna på den dagen och förvirrade dem, och de blev slagna av Israel. Och Israels män drog ut från Mispa och förföljde filisteerna och nergjorde dem ända till trakten nedanför Bet-Kar. Då tog Samuel en sten och reste den mellan Mispa och Sen och gav den namnet Eben-Haezer, och han sade: "Ända till denna stund har HERREN hjälpt oss." Så blev filisteerna kuvade och kom inte mer in i Israels land. HERRENS hand var emot filisteerna, så länge Samuel levde. De städer som filisteerna hade tagit från Israel kom alla tillbaka till Israel från Ekron ända till Gat. Det tillhörande området tog Israel också tillbaka från filisteerna och det blev fred mellan Israel och amoreerna.

Samuel var domare i Israel så länge han levde. Varje år färdades han omkring mellan Betel, Gilgal och Mispá. På alla dessa platser dömde han Israel. Sedan brukade han vända tillbaka till Rama, som var hans hem, och där dömde han Israel. Han byggde där ett altare åt HERREN. (1 Samuëlsboken 7:2-17)

Inledning

Ett djupt avfall bland Israels folk hade lett till att man förlorat Guds beskydd. Texten beskriver en situation där folket, svårt trängda av sina fiender på grund av sitt avfall från Gud, började att längta efter en förnyelse av sin relation till HERREN. Profeten Samuel trädde då fram som den naturliga ledaren. Han hade redan varit verksam under en längre tid bland folket, och fick vara det synliga redskapet i en omvändelseväckelse som kom att prägla folket under många år framöver.

I vår text hittar vi åtta principer för den andliga förnyelsen som Israels folk fick uppleva och som visar oss vad som krävdes för deras förnyelse och även som krävs för oss om vi vill förnyas i vår relation till HERREN:

1. Förnyelsen kräver en längtan
2. Förnyelsen kräver en omvändelse från avgudadyrkan
3. Förnyelsen kräver syndabekännelse
4. Förnyelsen kräver fasta
5. Förnyelsen kräver bön och förbön
6. Förnyelsen kräver ett offerlamm
7. Förnyelsen kräver ett rätt andligt ledarskap
8. Förnyelsen kräver ett Guds ingripande

Eftersom HERREN är densamme, ”igår, idag, så och i evighet” finns det mycket vi kan lära oss av att studera hur han har handlat med sitt folk i förnyelsetider. Vår bön är att vi skall få uppleva en förnyelse lik den som de fick vara med om.

Predikan

1. **Förnyelsen kräver en längtan.** Vi läser: ”Hela Israels folk suckade efter HERREN” (1 Sam 7:2). Om vi inte längtar efter Gud skall vi inte heller förvänta oss att få något av Honom. Uttrycket ”suckade” visar också att det fanns en bedrövelse över det tillstånd som rådde i landet.
2. **Förnyelsen kräver en omvändelse från avgudadyrkan.** Förnyelsen kunde bara komma om folket omvände sig från avgudarna (1 Sam 7:3-4).
 - 2.1. I de tio budorden sägs: ”Du skall inte ha andra gudar vid sidan av mig” (5 Mos 5:7). Avgudar kan beteckna allt som tar första platsen i våra liv, som vi ”tillber” och håller högt. Nya testamentet (NT) varnar också i skarpa ordalag för avgudadyrkan: ”Fly bort från avgudadyrkan” (1 Kor 10:14).
 - 2.2. I praktiken handlade Israels avfall om att de tog till sig av de seder och bruk som de andra folken runt omkring dem levde i, trots att Gud varnat dem för att göra så (5 Mos 7:1-4, Jos 23:11-13). NT varnar i liknande ordalag: ”Anpassa er inte efter den här världen” (Rom 12:2).
 - 2.3. Intressant är att det hebreiska ordet för avgudar betyder ”tomhet” eller ”intighet” (se 1 Sam 12:21). Ofta kan man uppleva att det finns en tomhet i sammanhang där andra ting än Gud dyrkas, även ibland i kristna sammanhang där Jesus inte får sin rätta plats och Guds Ande inte är närvarande.
 - 2.4. En ”helhjärtad” omvändelse ser man först och främst i det att man är villig att ”skaffa bort de främmande gudarna”. Inte förrän det blir tydligt att man är villig att offra något går det att se att omvändelsen är helhjärtad. ”Ingen kan tjäna två herrar”, säger Jesus (Matt 6:24). En splittrad och tvehågsen människa skall inte förvänta sig någonting från Herren (Jak 1:7-8).
3. **Förnyelsen kräver syndabekännelse.** Johannes skriver: ”Om vi bekänner våra synder är Han trofast och rättfärdig så att Han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet” (1 Joh 1:9). Vi luras ofta att tro att vi kan få förlåtelse utan att bekänna. Men det går inte. Vi

sitter ibland fast i saker som vi inte kan bli av med om vi inte bekänner det som synd och ber om förlåtelse.

4. **Förnyelsen kräver fasta.** Fastan skall inte göras till en prestationslära, men under tider då Guds folk känt sig i ett särskilt behov av Guds ledning har man valt att avstå från maten för att visa hur ivrig man är att få Hans hjälp. Fastan i GT var endast påbjuden på den stora försoningsdagen då översteprästen gick in i det allra heligaste med blod för att bringa försoning för folket (3 Mos 23:27), men den var också ett djupt uttryck för sorg och ånger (Neh 1:4, Joel 1:13f). Jesus och apostlarna fastade när de stod inför viktiga vägskäl i sin tjänst (Matt 4:2-4, Apg 13:2-3). Periodvis kan fastan vara en god hjälp för oss, speciellt i samband med bön och förbön.
5. **Förnyelsen kräver bön och förbön.** Förbön för folket (1 Sam 7:5) var viktigt för Samuel som var en verklig bedjare (1 Sam 8:6, 1 Sam 15:11). Alla stora väckelser har alltid föregåtts av mycket bön. Bibeln uppmanar oss att be mycket för församlingen och alla människor:
 - 5.1. ”Först av allt uppmanar jag till bön och åkallan, förbön och tacksägelse för alla människor” (1 Tim 2:1).
 - 5.2. ”Vaka därför och håll ut i bön för alla de heliga” (Ef 6:18).
 - 5.3. Av NT framgår hur mycket tid Jesus och apostlarna använde för att be för församlingen. Några exempel:
 - 5.3.1. Jesus bad för Petrus (Luk 22:32).
 - 5.3.2. Paulus bad för församlingen i Rom (Rom 1:9-10).
 - 5.3.3. Paulus bad för församlingen i Efesus (Ef 1:15-19).
 - 5.4. Det står att Samuel ”ropade till HERREN” (1 Sam 7:9). Detta uttryck återkommer vid flera tillfällen i berättelserna om Samuel (och även på andra ställen i Bibeln), speciellt då ett krisläge hade uppstått. Andligt liv kan inte mätas i ljudstyrka, men jag tror att vi har tappat mycket av den ”åkallan av Herrens namn” som kännetecknade de första kristna (Apg 9:14).
6. **Förnyelsen kräver ett offerlamm.** Vi läser att filistéerna kom emot Israel på grund av deras synder som gjort att deras beskydd hade vikit från dem och de blev trängda av sina fiender. Och synden måste försonas med ett offer – ”utan att blod utgjuts blir inga synder

förlåtna” (Hebr 9:22). Samuel offrade då ett lamm på altaret. På samma sätt har Jesus tagit våra synder när han offrade sig själv för vår skull. Så även om vi är trängda på grund av vårt avfall finns det förlåtelse genom Jesu offerdöd och ett nytt beskydd för fienden att få.

7. **Förnyelsen kräver ett rätt andligt ledarskap.** Samuels liv ger oss också en förebild för andligt ledarskap, med ledare som:
 - 7.1. Har förtroende bland folket (1 Sam 3:20)
 - 7.2. Lever i djup gemenskap med Gud i Ordet (1 Sam 3:20-21)
 - 7.3. Har ett hjärta för Guds verk (1 Sam 15:10-11, 15:35)
 - 7.4. Profeterar, vägleder och förmanar folket (1 Sam 7:3, 8:11-18, 10:25, 12:6-25) i rätt tid
 - 7.5. Har tacksägelse för vad de säger: ”Herren var med honom och Han lät ingenting av allt vad Han sagt falla till marken” (1 Sam 3:19).
Ordspråket *stora ord på långa skaff, mycket väsen, lite kraft* är sant, för sådant skapar bara förvirring och oreda. Guds församling behöver ledare som inte pratar stora ord utan att talar vad de har tacksägelse för.
 - 7.6. Inte tar mutor eller skor sig på folket ekonomiskt (1 Sam 12:1-5). Det gjorde tyvärr Samuels söner (1 Sam 8:1-3). Kanske var det en missbedömning av honom att insätta sina egna söner som domare i Israel?
 - 7.7. Ber för folket, offentligt (1 Sam 7:5) och enskilt (1 Sam 12:23), och som ropar till HERREN i kritiska situationer (1 Sam 7:9)
 - 7.8. Dömer folket (1 Sam 7:6, 7:15-17). I ljuset av hela Bibeln kan detta ha två olika betydelser: 1) Löser folkets inbördes tvister, 2) Tar itu med osunda tendenser och orent leverne i församlingen (församlingstukt)
 - 7.9. Bereder platser för tillbedjan (1 Sam 7:17). Samuel byggde t.ex. ett altare åt Herren i sin hemstad Rama.
 - 7.10. Framhåller betydelsen av Guds lamm (1 Sam 7:9).
 - 7.11. Samuels liv också ett bra exempel på att en väckelse ofta lever kvar med den generation som fått ta emot den. Det står ju:
”HERRENS hand var emot filistéerna, så länge Samuel levde” (1 Sam 7:13) och ”folket tjänade HERREN så länge Josua levde, och så

länge de äldste levde som hade sett alla de stora gärningar som HERREN hade gjort för Israel” (Dom 2:7).

8. **Förnyelsen kräver Guds ingripande.** Vi läser att Gud räddade folket genom ett övernaturligt ingripande (1 Sam 7:10-11) och folket återfick Guds beskydd att kunna stå emot sina fiender (7:13). De återfick även områden som fienden stulit (1 Sam 7:14) och fick lugn och ro med besvärliga motståndare (1 Sam 7:14). Det viktiga är att se att detta Guds ingripande skedde på grundval av:

8.1. Folkets omvändelse från avgudadyrkan

8.2. Folkets syndabekännelse

8.3. Folkets fasta

8.4. Folkets bön och i synnerhet profeten Samuels förbön

8.5. Offerlammet

Avslutning

Det vi nu har sett kan vi tillämpa direkt på oss själva som församling, men också som individer. Om vi vill uppleva verklig förnyelse behöver vi allt detta: omvändelse från avgudadyrkan, syndabekännelse, fasta, bön och förbön, offerlammet (d v s Jesus och Hans försoning i centrum), ett rätt andligt ledarskap och Guds ingripande som svar på bön.

Låt oss söka Hans ansikte för att få uppleva den förnyelse som vi så väl behöver i Sverige idag, kanske i synnerhet vi i pingströrelsen. De flesta av dem som varit med om verkliga väckelsetider i vårt land har fått flytta hem till Herren och väckelsen har också dött ut i takt med att de har blivit färre och färre. Men ”Jesus är densamme, igår, idag, så och i evighet”. Han handlar på samma vis med oss människor idag som Han gjorde förr. Därför har vi samma väg att gå som våra pionjärer gick om vi vill uppleva verklig förnyelse och väckelse. Gud är också trofast och kommer att möta med oss om vi omvänder oss av hela vårt hjärta.

Gud välsigne oss alla!